

РЕШЕНИЕ

№ 1948

гр. София, 25.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 10.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **3484** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалбата на А. В. К. против решение №812104-83/12.03.2020 г. на Директора на Дирекция „Правно-нормативна дейност“ на Министерството на вътрешните работи. Обосновават се съображения за материална незаконосъобразност и противоречие с целта на закона. Сочи се, че заявената информация е обществена по своя характер и налична при министъра на вътрешните работи, с оглед на вменените му в закона правомощия. Изтъква се липсата на законово основание за постановяване на оспорения отказ, както и неговото противоречие с чл. 10 от ЕКПЧ. Подробни съображения излага в депозираните по делото писмени бележки. Претендира се отмяна на оспорения административен акт и присъждане на разноски по представен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът – Директора на Дирекция „Правно-нормативна дейност“ на Министерството на вътрешните работи чрез процесуалния си представител изразява становище за недопустимост, алтернативно за неоснователност на жалбата. Сочи се, че за задължения по закон субект не съществува задължение да предоставя информация, с която не разполага, а тази която е налична е предоставена. Подробни съображения излага в депозираните по делото писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните и

прецени представените по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по заявление №812104-77/27.02.2020 г., депозирано по пощата от А. В. К.. Със заявлението е поискан достъп до следната информация: 1. Брой проведени съвместни операции между прокуратурата и полицията, насочени срещу „битовата престъпност“ от началото на 2020г.?; 2. Какви посегателства, съгласно Наказателния кодекс, са разследвани във вече проведените съвместни операции между прокуратурата и полицията, насочени срещу „битовата престъпност“?; 3. Какви посегателства, съгласно Наказателния кодекс, се включват в понятието „битова престъпност“?; 4. Какво се разбира, съгласно употребявания израз в съобщенията на Прокуратурата на Република България „криминално проявени лица“?; 5. Съгласно какви критерии прокуратурата и полицията избират населените места или частите от населените места, в които да проведат съвместни операции, насочени срещу „битовата престъпност“?. В заявлението изрично е посочено, че заявителят желае информацията да му бъде предоставена на e-mail: [електронна поща].

С писмо с №8121р-4182 от 02.03.2020г. директора на дирекция „ПНД“ е препратил заявление №812104-77/27.02.2020 г. до директора на Главна дирекция „Национална полиция“. В отговор е получено писмо с рег. № 3286р-11265 от 06.03.2020 г., съдържащо отговори на поставените от заявителя въпроси.

На 12.03.2020 г. от директора на „ДПНД“ е постановено Решение № №812104-83/12.03.2020г. за предоставяне на достъп до обществена информация, изпратено на посочената електронна поща на същата дата, със следното съдържание:

По въпрос 1: Исканата информация не се обработва и съхранява.

По въпрос 2: Исканата информация не се обработва и съхранява.

По въпрос 3: В Наказателния кодекс не съществува правна дефиниция на понятието „битовата престъпност“. С него в МВР се обозначават най-масовите престъпления, насочени срещу основните права, свобода и имущество на гражданите. В тази група се включват престъпления срещу личността и имуществото на гражданите- умишлени убийства, грабежи, кражби, измами, палежи, посегателства срещу МПС и престъпления, свързани с наркотици и техните аналози.

По въпрос 4: Въпросът е насочен към Прокуратурата на Република България.

По въпрос 5: Исканата информация не се обработва и съхранява.

Жалбата е депозирана на 15.04.2020 г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ЧАСТИЧНО ДОПУСТИМА.

Допустимостта на жалбата относно обективирания в оспореното решение отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по т. 1, т. 2 и т. 5 от заявлението е разрешен с определение № 113/06.01.2021 г., постановено по адм. дело № 12439/2020 г. по описа на Върховния административен съд.

По отношение на заявената в т. 4 от заявлението информация, задълженият субект е указал, че въпросът касае Прокуратурата на Република България. Съгласно чл. 32, ал. 1 от ЗДОИ когато органът не разполага с търсената информация, но има данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок от получаване на заявлението той препраща съответното заявление, като уведомява за това заявителя. В уведомлението задължително се посочват наименованието и адресът на съответния

орган или юридическо лице. В случая липсват данни задължения по закон субект да е изпълнил това си задължение, поради което за оспорващия е налице правен интерес.

Жалбата е процесуално недопустима по отношение на оспореното решение в частта му по т. 3, поради липсата на правен интерес.

В т. 3 от заявлението е заявен достъп до следната информация: „Какви посегателства, съгласно Наказателния кодекс, се включват в понятието „битова престъпност“? На този въпрос задължения по закон субект е дал следния отговор: В Наказателния кодекс не съществува правна дефиниция на понятието „битовата престъпност“. С него в МВР се обозначават най-масовите престъпления, насочени срещу основните права, свобода и имущество на гражданите. В тази група се включват престъпления срещу личността и имуществото на гражданите- умишлени убийства, грабежи, кражби, измами, палежи, посегателства срещу МПС и престъпления, свързани с наркотици и техните аналози. Съдържанието на отговора изключва квалифицирането му като отказ за предоставяне на достъп до информация по чл. 38 от ЗДОИ, който да бъде разгледан по същество. На заявителят е предоставена цялата налична информация. С оглед на това в тази си част жалбата е процесуално недопустима.

Разгледана по същество в допустимата си част жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

В предварителен порядък за пълнота на проверката по чл. 168 от АПК, следва да се отбележи, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - „задължен субект“ по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, изрично упълномощен със заповед № 8121з-1170/21.09.2018 г. на министъра на вътрешните работи, в съответствие с разпоредбата на чл. 28 от ЗДОИ.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в ЗДОИ. Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава III на ЗДОИ. В чл. 28, ал.1 от ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите по чл. 3 да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация, като това задължение е скрепено със срок - не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно, ал. 2 на чл.28 ЗДОИ в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя.

В чл. 9, ал.1 от ЗДОИ е посочено, че обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна. Според определенията, дадени в чл. 10 и чл. 11 от ЗДОИ, официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации.

Основна характеристика на обществената информацията е възможността чрез нея да може да бъде създадено собствено мнение /на лицата, които искат предоставяне на тази информация/ относно дейността на задължените субекти. Последните са лицата, които са задължени да осигурят достъпа до обществена информация, а информацията, чието предоставяне се иска, следва да е свързана с дейността именно на задължените лица. Предвид това, за да се приеме, че информацията, до която е поискан достъп, е обществена информация по смисъла на ЗДОИ, тя трябва да е свързана с дейността на

органа, от когото е поискана - да се съдържа в издаден от него акт /официална обществена информация/ или да е събрана, създадена или съхранявана във връзка с официалната информация /служебна обществена информация/. В случая не съществува спор, че търсената информация, която най-общо може да бъде обобщена като такава отнасяща се до дейността на МВР по предотвратяване и разкриване на престъпления е служебна обществена информация.

По силата на чл. 38 от ЗДОИ административният орган е задължен в решението си за отказ за предоставяне на обществена информация да посочи правното и фактическо основание за отказ по този закон, при наличие на изпълнена процедура по глава Трета от закона (чл. 24 и сл.). Нарушаването на така установената в закона форма и съдържание на произнасянето на задължения по закона субект по отправено до него искане за достъп до обществена информация представлява нарушение по чл. 146, т. 2 от АПК.

В настоящия случай, в оспорения административен акт е посочено единствено, че заявената в т. 1, т. 2 и т. 5 от заявлението информация не се обработва и съхранява. Липсва посочване на коя от императивно изброените в ЗДОИ /чл. 37/ хипотези на отказ изпълва така формулираното фактическо основание. Не е посочена и нормата на чл. 33 от ЗДОИ, съгласно която когато органът не разполага с исканата информация и няма данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок той уведомява за това заявителя. Прилагането на визираната норма в този случай обаче е изключено, доколкото министърът на вътрешните работи по силата на правомощията, дадени му със ЗМВР е нормативно задължен да разполага с тази информация. Ако задълженият субект счита, че не разполага с търсената информация, той дължи произнасяне с уведомление по реда на чл. 33 от ЗДОИ, а не с решение за предоставяне на достъп до обществена информация. Последното, води до извод за привидно наличие на мотиви, като изложените не съответстват на разпоредените с акта правни последици. Волята на административния орган не може да се тълкува и допълва, тя трябва да е ясно изразена и да не поражда съмнения. Това е достатъчно основание за отмяна на акта, тъй като съдът не е в състояние да извърши контрол за неговата законосъобразност .

На следващо място, трябва да се има предвид, че информацията по т. 1, т. 2 и т. 5 от заявлението се отнася най - общо до дейността на полицията по предотвратяване и разкриване на престъпления. Не съществува спор, че това е една от основните дейности на МВР, поради което и по силата на закона министерството е задължено да съхранява информация, свързана с основните дейности по чл. 6 от ЗМВР. За това свидетелства и приложения по делото Бюлетин за състоянието на престъпността, противодействието на контрабандата и разпространението на наркотици и акцизни стоки през януари 2021 г.

Решението в частта му по т.1, т. 2 и т. 5 противоречи и на принципите за достъпност, откритост, достоверност и пълнота на търсената информация с цел гарантиране сигурността на обществото и държавата. Неоснователни са релевираните от процесуалния представител на ответника възражения, че търсената информация не се създава и съхранява от задължения субект. Действително, ЗДОИ не предвижда задължените субекти да създават конкретни справки и/или отчети, като за да се предостави исканата информация тя трябва да е налична. В случая обаче, след като задължения субект е нормативно задължен да събира и съхранява търсената информация относно основната дейност на МВР по предотвратяване и разкриване на престъпления и охрана на обществения ред, то следва да се приеме, че исканата от

заявителя информация е налична и се съдържа в документи, създадени и съхранявани от задължения субект. Обобщаването на данни относно броя на съвместните операции с прокуратурата насочени срещу битовата престъпност не представлява създаването на качествено нов по съдържание документ като носител на информация, поради което доводите на процесуалния представител на ответника в този смисъл са неоснователни.

Още повече, че в съответствие с принципите, анонсиранни в чл. 6 от ЗДОИ, следва органът, позоваващ се на липсата на исканата информация, т.е. на фактичката невъзможност за предоставянето ѝ, да посочи в отговора си до заявителя защо не разполага с конкретната информация. Една от целите на ЗДОИ е именно прозрачност в осъществяване на публично-властническите правомощия, както и в развитието на обществения живот като цяло. След като по силата на нормативен акт е установено, че търсената информация следва да бъде създавана и органът да разполага с нея, то чл. 6, ал. 1, т. 3 от ЗДОИ, въздигащ принципа на осигуряване на законност при търсенето и получаването на обществена информация, както и чл. 6, ал. 1, т. 1 от ЗДОИ, налагащ принципа на откритост и достоверност на информацията, изискват органът в подобна хипотеза не просто да укаже на заявителя, че не разполага с информация, каквото твърдение би било фактически неустановимо и непроверимо по съдебен ред. Цитираните норми изискват органът да мотивира защо и от кой момент същият не разполага с подобна информация, за да може да бъде проконтролирана дейността му с оглед обществената необходимост от откритост, прозрачност и законност при осъществяване на правомощията му. В този контекст, отговорът на административния орган не обуславя извод дали разполага или не с исканата информация, без конкретни уточнения в тази насока, поради което се предопределя неговата незаконосъобразност

Не на последно място следва да се има предвид, че при издаване на оспореното решение в частта му по т. 4 от заявлението е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което обуславя и неговата незаконосъобразност по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК. Съгласно чл. 32, ал. 1 от ЗДОИ когато органът не разполага с търсената информация, но има данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок от получаване на заявлението той препраща съответното заявление, като уведомява за това заявителя. В уведомлението задължително се посочват наименованието и адресът на съответния орган или юридическо лице. В случая липсват данни задължения по закон субект да е изпълнил това си задължение. Същият се е задоволил единствено да посочи, че търсената информация се отнася до Прокуратурата на Република България. По изложените съображения, оспореният отказ за достъп до обществена информация в частта му по т. 1, т. 2, т. 4 и т. 5 следва да бъде отменен, а преписката да се върне на административния орган за ново произнасяне, при спазване на изискването за форма и излагане на конкретни фактически и правни основания.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на оспорващия следва да се присъдят направените по делото разноски, съобразно приложения списък по чл. 80 от ГПК. Адвокатското възнаграждение следва да бъде присъдено в размера, посочен като платено в брой, съобразно депозирания от пълномощника на оспорващия договор за правна защита и съдействие от адвокат, доколкото същото е в минимално определения в чл. 8, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

С оглед на изложеното и на основание и на основание чл. 159, т. 4 от АПК и чл. 172,

ал. 2 от АПК и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на А. В. К., против от решение №812104-83/12.03.2020 г. на директора на Дирекция „Правно-нормативна дейност“ при Министерството на вътрешните работи в частта му по т. 3 от заявление за достъп до обществена информация № 812104-83-77/27.02.2020 г. на А. В. К. .

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. д. № 3484/2020 г. по описа на Административен съд София – град в частта му образувана по жалбата на А. В. К. против решение №812104-83/12.03.2020 г. на директора на Дирекция „Правно-нормативна дейност“ при Министерството на вътрешните работи в частта му по т. 3 от заявление за достъп до обществена информация № 812104-83-77/27.02.2020 г. на А. В. К. .

ОТМЕНЯ по жалбата на А. В. К. решение №812104-83/12.03.2020 г. на директора на Дирекция „Правно-нормативна дейност“ при Министерството на вътрешните работи в частта му по т. 1, т. 2, т. 4 и т. 5 от заявление за достъп до обществена информация № 812104-83-77/27.02.2020 г. на А. В. К..

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на директора на дирекция „Правно -нормативна дейност“ на Министерството на вътрешните работи за ново произнасяне по заявление за достъп до обществена информация в № 812104-83-77/27.02.2020 г., депозирано от А. В. К. в частта му по т. 1, т. 2, т. 4 и т. 5, в срока по чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ, съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Министерството на вътрешните работи да заплати на А. В. К. разноски по делото в размер на 540 /петстотин и четиридесет/ лева.

В частта му, която има характер на определение, решението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщението му пред Върховния административен съд. В останалата му част решението е окончателно.

СЪДИЯ: